

فصلنامه علمی دانشجویی زبان روسی دانشگاه الزهرا (س)
سال نهم - شماره بیست و هفتم - پاییز ۱۴۰۱

Ежеквартальный научно-студенческий журнал по русскому
языку Университета Аль-Захра
Выпуск №27, Осень 1401
Лицензирование: Студенческая научная ассоциация
русского языка Университета Аль-Захра

Руководитель: Доктор Ваджихе Резвани
Ответственный секретарь: Мехрнуш Фирузи
Главный редактор: Ханнана Голизаде
Редакционная коллегия: Захра Санаи, Ариффе Садат Багери,
Махья Каванд, Фатеме Санаи, Ханнана Голизаде, Мелика
Тахери Фарзам, Фатеме Джафари
Дизайн: Фатеме Джафари

Содержание

Дочь философа Дугина погибла при взрыве автомобиля	1
Филипп Кровавый	5
Международный день левши	9
Всемирный день лени	12
Красное золото Ирана	15
Сергей Рахманинов	18
Бренд Paganì представляет новую Nuayga Cadalonga	23
На Украине в школах откажутся от изучения Пушкина, Лермонтова и Толстого	25
Стихотворение Шахриара	28
Иван Купала: как появился праздник и каковы его традиции?	29

فصلنامه علمی دانشجویی زبان روسی دانشگاه الزهرا(س)
سال نهم، شماره بیست و هفتم، پاییز ۱۴۰۱
صاحب امتیاز: انجمن علمی دانشجویی زبان روسی دانشگاه الزهرا(س)

استاد راهنما: دکتر وجیهه رضوانی

مدیر مسئول: مهنوش فیروزی

سر دبیر: حنانه قلیزاده

هیئت تحریریه: زهرا صناعی، عارفه سادات باقری، محیا کاوند،
فاطمه صناعی، حنانه قلیزاده، ملیکا طاهری فرزام، فاطمه جعفری
صفحه آرا: فاطمه جعفری

فهرست

۳	دختر فیلسوف دوگین از انفجار اتوموبیل جان باخت
۷	فیلیپ خونخوار
۱۱	روز جهانی چپ دست ها
۱۳	روز جهانی تنبلی
۱۷	طلای سرخ ایران
۲۱	سرگئی راخمانینف
۲۴	رونمایی برند پاکانی از هوایرا کادالونگا جدید
۲۷	حذف آثار نویسندگان روس از امتون مدارس اوکراین
۲۸	شعر شهریار
۳۲	ایوان کوپالا

Дочь философа Дугина погибла при взрыве автомобиля

Дочь философа Александра Дугина Дарья погибла при взрыве автомобиля в Подмосковье

Поздно вечером 20 августа в Московской области в районе поселка Большие Вяземы на ходу взорвался автомобиль Land Cruiser Prado, за рулем которого была Дарья Дугина 1992 года рождения — дочь известного философа Александра Дугина. Девушка возвращалась с литературно-музыкального фестиваля «Традиция», на котором была вместе с отцом.

В результате мощного взрыва Дугина потеряла управление и врезалась в забор. Ударной волной ее выбросило из автомобиля на асфальт. Вероятно, смерть девушки была мгновенной.

Свидетельства очевидцев

Женщина, работающая в цветочном магазине около места происшествия, рассказала, что в момент взрыва автомобиля слышала два хлопка, после чего дым и огонь охватили автомобиль.

Другой очевидец отметил, что взрыв, который прогремел, был исключительно мощным. По словам мужчины, от ударной волны «аж стекла зазвенели». Когда он вышел на улицу, то увидел горящую машину.

Судя по имеющимся в распоряжении «Известий» кадрам, после взрыва автомобиль Дарьи был практически полностью уничтожен. От машины остался один остов.

Сам Дугин одним из первых прибыл на место происшествия. Он ехал следом за дочерью на другой машине и буквально стал свидетелем ее гибели.

Хронология вечера перед гибелью

Удалось восстановить хронологию вечера Дарьи и Александра Дугиных перед трагедией.

Так, в 18:00 субботы Дугин читал лекцию «Традиции и история» на фестивале в деревне Захарово. Его дочь там присутствовала в качестве почетного гостя.

Позже, в 21:25, Дарья села в свой автомобиль и уехала с фестиваля. Следом за ней поехал ее отец.

Машина девушки выехала на Можайское шоссе в 21:35, после чего в районе поселка Большие Вяземы прогремел мощный взрыв.

Машина девушки выехала на Можайское шоссе в 21:35, после чего в районе поселка Большие Вяземы прогремел мощный взрыв.

Версии случившегося

Изначально правоохранители предполагали, что в машине взорвался газовый баллон, однако после первого осмотра версия о заложенном в машине самодельном взрывном устройстве стала ключевой в инциденте.

Где именно находилось взрывное устройство, пока неизвестно. Предположительно? его могли прикрепить к автомобилю на автостоянке фестиваля. Как оказалось, там не было никаких охранных систем или видеокамер.

Целью мог быть сам Дугин

Участник фестиваля «Традиция» Петр Лундстрем в беседе с «Известиями» предположил, что взорвавшие автомобиль, в котором находилась Дарья Дугина, возможно, готовили покушение на ее отца. Он пояснил, что Дугин должен был ехать во взорвавшейся машине, однако перед выездом принял решение пересесть в другой автомобиль. В свою очередь глава ДНР Денис Пушилин назвал виновниками смерти дочери известного философа Александра Дугина «террористов украинского режима». Он допустил, что «террористы украинского режима, пытаясь ликвидировать Александра Дугина, взорвали его дочь».

Примечательно, что на Александра Дугина и его дочь было опубликовано досье на сайте «Миротворец».

Угрозы Дарье Дугиной

По мнению члена главного совета

военно-гражданской администрации Запорожской области Владимира Рогова, к подрыву автомобиля Дарьи могла привести ее активная деятельность. Он указал на то, что девушка вела собственную борьбу с «укрофашизмом и его англо-саксонскими хозяевами». Он считает, что, вероятно, к ее гибели приложили руку «украинские террористы».

Более радикальной точки зрения придерживается писатель, сопредседатель партии «Справедливая Россия — За правду» Захар Прилепин. По его мнению, президент Украины Владимир Зеленский мог лично отдать приказ для убийства в России дочери философа Александра Дугина.

Деятельность Дугина и его дочери

Александр Дугин — советский и российский философ, а также политолог, социолог и общественный деятель. Он является одним из главных идеологов евразийства и возглавляет Международное евразийское движение.

В 2009–2014 годах был и.о. заведующего кафедрой социологии международных отношений социологического факультета МГУ им Ломоносова. С 2016 по 2017 год Дугин работал главным редактором телеканала «Царьград».

С марта 2015 года Дугин находится в санкционном списке США в связи с событиями на Украине.

Дарья — дочь Дугина от второго брака с философом Натальей Мелентьевой. Окончила философский факультет МГУ, работала политическим обозревателем Международного евразийского движения.

دختر فیلسوف دوگین بر اثر انفجار اتوموبیل جان خود را از دست داد

دختر فیلسوف الکساندر دوگین، داریا دوگین بر اثر انفجار اتوموبیل در حومه مسکو، جان خود را از دست داد.

دخترش به عنوان مهمان افتخاری انجا حاضر بود. ماشین دختر در ۲۱:۳۵ وارد راه مازایسکی شد که بعد از آن در منطقه بالشوی ویزیومی انفجار رخ داد.

ورژن حادثه شده

از ابتدا مامورین امنیتی گمان میکردند که در ماشین بالون گاز منفجر شده که بعد از اولین بررسی، سناریو کارگذاری سیستم انفجار خودکار در ماشین به عنوان بحث کلیدی مطرح شد. محل قرارگیری دقیق سیستم انفجاری فعلا نامعلوم است.

احتمال داشته بتوانستند در پارکینگ فستیوال ان را به ماشین بچسبانند. آنگونه که به نظر میرسد، هیچگونه نیروی امنیتی و یا دوربین امنیتی آنجا نبوده است.

هدف میتوانسته خوده دوگین باشد

یکی از شرکت کنندگان فستیوال (ترادیتسیا) پیترو لوندستر در مصاحبه با (ایزویستیا) گمان میکند که انفجار اتوموبیلی که در آن داریا دوگین قرار داشته ممکن است سوء قصدی برنامه ریزی شده برای پدر او بوده باشد. او توضیح داد که دوگین میبایست در ماشین منفجر شده میبوده که ناگهان پیش از حرکت تصمیم گرفته در اتوموبیل دیگر بنشیند.

به نوبه خود، رییس جمهوری خلق دوتسک، دنیس پوشیلین، مقصران مرگ دختر فیلسوف مشهور الکساندر دوگین را: «تروریست های رژیم اوکراین» خواند و اظهار داشت که: «تروریست های رژیم اوکراین تلاش بر ترور الکساندر دوگین داشتند، دخترش را کشتند.»

عصر ۲۰ اگوست در استان مسکو در نزدیکی منطقه بالشوی ویزیومی، اتوموبیل لندکروزر پرادو در حال حرکت، که پشت فرمان آن دختر فیلسوف مشهور الکساندر دوگین قرار داشت، منفجر شد.

بر اثر انفجار قوی، دوگین کنترل را از دست داده و به جدول برخورد کرد. شدت ضربه او را از ماشین به اسفالت پرتاب کرد. احتمالا دختر درجا جان خویش را از دست داده است.

مشاهدات شاهدان عینی

زنی که در مغازه گل فروشی نزدیک محل حادثه کار میکند تعریف کرد: به هنگام انفجار اتوموبیل ۲ صدای ترق ترق شنیده که بعد از آن دود و آتش ماشین را احاطه کردند.

شاهدی دیگر اذعان داشت: انفجاری که صورت گرفته، بسیار قدرتمند بوده است. بر طبق بیان مرد: از شدت ضربه، شیشه ها می لرزیدند. زمانی که وارد خیابان شد، ماشین در حال سوختن را مشاهده کرد. بر اساس شواهد موجود نزد (ایزویستی)، اتوموبیل داریا بعد از انفجار به طور کامل نابود شده است. از ماشین فقط اسکلتی باقیمانده است. خود دوگین از اولین افراد حاضر در محل بود. او در ماشینی دیگر پشت سر دختر میرفت و به معنای واقعی کلمه شاهد مرگ او شد.

خط زمانی شب پیش رو حادثه

بازسازی خط زمانی شب پیش رو حادثه داریا و الکساندر دوگین موثر شد.

در ۱۸:۰۰ شنبه دوگین سخنرانی (سنت و تاریخ) را در جشنواره ای در روستای زاخارووا قرائت کرد.

فعالیت های دوگین و دخترش

الکساندر دوگین - فیلسوف اهل شوروی و روسیه و همچنین پالیگوت، جامعه شناس و فعال مدنی است. او یکی از بزرگترین ایدئولوژیست های اوراسیا است و ریاست جنبش بین المللی اوراسیایی را برعهده دارد.

در سالهای ۲۰۰۹-۲۰۱۴ رییس اسبق گروه جامع شناسی روابط بین المللی دپارتمان جامعه شناسی ام گ او به نام لامانوساف بوده است. از ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۷ دوگین به عنوان سردبیر اصلی تله کانال ((ساریگراد)) فعالیت میکرده است. از مارس ۲۰۱۵ دوگین در لیست تحریم های امریکا در رابط با مسائل اوکراین قرار دارد.

داریا- دختر دوگین، حاصل ازدواج دوم دوگین با فیلسوف ناتالیا میلیتتووا است. فارغ التحصیل گروه جامعه شناسی ام گ او، به عنوان تحلیلگر سیاسی جنبش بین المللی اوراسیایی فعالیت میکرده است.

باید به این مسئله نیز اشاره شود که در سایت (میراتواریتس) دوسیه ای بر الکساندر دوگین و دخترش منتشر شده بود.

تهدید های نسبت به داریا الکساندروونا

انگونه که دوست متوفی، سرگی الکساندروف در مصاحبه اظهار داشت، دختر به او اقرار کرده که او را تهدید میکردند. او در زمره دشمنان اصلی داریا: «نمایندگان لابی لیبرال، ضد روسی» را نامبرد. در همین هنگام روزنامه نگار کنستانتین پریدیایلو اظهار داشت که داریا دوگین که جان خود را بر اثر انفجار اتومبیل در استان مسکو از دست داده، یک «سوپر تریوت روسیه» بوده است.

به نظر عضو شورای اعظم ادارات نظامی- غیر نظامی استان زاپاروژسکایا، ولادیمیر راگوا،

به انفجار اتومبیل داریا میتوان فعالیت های او را نیز مرتبط دانست. او اشاره کرد که: دختر یک نبرد هدفمند با «اوکرافاشیزم و اربابان انگلو- ساکسون او» داشته است. او گمان میکند که «تروریست های اوکراینی» در قتل او دست داشته اند.

نقطه نظری رادیکالی تر را نویسنده، نایب رییس حزب «اسپراویدلیوایا راسی-زا پراودو»، زاخار پرلیپین، دارا میباشد.

از نظر او رییس جمهور اوکراین ولادیمیر زلینسکی میتواند شخصا دستور مرگ دختر فیلسوف الکساندر دوگین در روسیه را صادر کرده باشد.

Филипп Кровавый

Сегодня наш рассказ — безжалостном убийце из северной столицы — Филиппе Тюрине по кличке Филипп Кровавый. Его жертвами становились фронтовики и ленинградцы, пережившие блокаду. Следователи так и не узнали, скольких человек он убил. Филипп Тюрин родился в 1910 году в деревне Сумерки (сейчас — Рязанская область). Его родители были простыми крестьянами — и такая же судьба, казалось, была уготована их детям. Филипп вначале действительно пошел по стопам родителей — ухаживал за скотиной, помогал отцу на пашне, сеял и собирал урожай.

31-летний Тюрин попал на фронт. Он воевал до тех пор, пока не получил ранение, из-за которого был комиссован. Тюрина отправили на лечение в Ленинград, где он решил остаться после окончания войны.

И тут ему невероятно повезло: рязанец сумел попасть на очень хлебное по тем временам место — стал извозчиком при заводе «Большевик».

Как и почему простой работяга Тюрин превратился в одного из самых жестоких серийных убийц СССР — до сих пор остается загадкой. По одной из версий, его изменила война с ее бесконечным кровопролитием. Впрочем, есть и куда более очевидный мотив — внезапно проснувшаяся в Тюрине страсть к легкой наживе, ради которой он был готов убивать невинных людей.

Своих жертв он искал на небольших Смоленском и Предтеченском рынках. в этих местах редко встречались милиционеры.

В ноябре 1946 года Тюрин заманил к себе первую жертву — молодого рабочего одного из ленинградских заводов. Они разговорились — и новый знакомый рассказал, что продает картошку, причем по очень выгодной цене. он согласился поехать к продавцу за товаром. Тюрин дал ему мешки и предложил самому наполнить их картошкой. Как только парень стал спускаться вниз, Филипп схватил топор и нанес своей жертве смертельный удар по голове.

Следующей жертвой Тюрина стала 62-летняя женщина, вынужденная продавать то немногое, что осталось у нее после войны. 27 ноября 1946 года она пришла на рынок продавать свой патефон, но найти покупателя на него оказалось непросто. к ней подошел Тюрин и предложил выгодно поменять патефон на картошку. Женщина без раздумий поехала к нему домой, где получила удар топором.

Два дня спустя Тюрин встретил 25-летнего фронтовика, который пытался продать на Предтеченском рынке трофейный патефон. Фронтовик с радостью согласился на предложение тюрана и стал третьей жертвой убийцы.

3 декабря 1946 года убийца заманил к себе молодую пару. Парень и девушка готовились к свадьбе и отправились на рынок, чтобы раздобыть еду. При этом влюбленные, как и предыдущие жертвы Тюрина, хотели патефоном. Они ошиблись: смертельный удар топором Тюрин нанес с пера молодому человеку, а затем — его спутнице.

Тела своих жертв Тюрин часто топил в затоне реки Невы неподалеку от своего дома в районе под названием Уткина Заводь. Чтобы тела не всплывали, Тюрин привязывал к ним тяжелые предметы вроде кусков железнодорожных рельс.

Вскоре родственники и коллеги жертв маньяка стали заявлять в милицию о бесследном исчезновении своих близких. У милиции были показания свидетелей, которые отмечали: все пропавшие незадолго до исчезновения беседовали с мужчиной лет 40 либо на Предтеченском, либо на Смоленском рынках — но в поисках подозреваемого это не особо помогло. Они не могли предположить, что преступник увозит своих жертв далеко от места знакомства.

Но в конце 1946 года Тюрин допустил ошибку — он решил спрятать два тела на территории завода «Большевик», где жил и работал. Но убийца не мог предположить, что в январе 1947 года в наведаются сборщики металлолома.

Их ожидала страшная находка: полностью раздетые и связанные тела мужчин, черепа которых были проломлены, а лица — изуродованы. Когда сыщики получили эти данные, головоломка начала складываться:

так был опознан убитый Тюриным фронтовик. Сыщики начали работать и решили прочесать район, где были обнаружены тела. Они обратили внимание на два пруда и проверили дно одного из них багром: так было найдено тело женщины, еще одной жертвы Тюрина. Вызванные оперативниками водолазы нашли еще три тела — мужчины и двух женщин. Затем страшные находки сделали на дне затона Невы. Но когда с обысками пришли уже в помещения завода «Большевик», самого Тюрина там не было: он уволился в начале декабря 1946 года и уехал в родную деревню Сумерки.

Когда оперативники осмотрели комнату, где жил извозчик, то сразу поняли — вот он, верный след: стены, пол и даже письменный стол были забрызганы кровью. Вскоре милиционеры отправились за подозреваемым в Сумерки. Тюрина привезли обратно в Ленинград. Тюрин не скрывал ничего и спокойно сообщил, что от его рук погибли 29 человек. Судебные слушания начались 4 мая 1947 года и Один из самых жестоких серийных убийц Советского Союза был расстрелян в том же году.

فیلیپ خونخوار

امروز داستان ما درباره ی فیلیپ تیورین قاتلی بی رحم از پایتخت شمالی با نام مستعار فیلیپ خونخوار است. قربانیان او سربازان خط مقدم و اهالی لنینگراد بودند که از محاصره جان سالم به در برده بودند. بازرسان هرگز متوجه نشدند که او چند نفر را کشته است.

فیلیپ تیورین در سال ۱۹۱۰ در روستای سومرکی (منطقه ریازان کنونی) متولد شد. والدین او دهقانان ساده ایی بودند و به نظر می رسید همچین سرنوشتی نیز برای فرزندانشان در نظر گرفته شده است. فیلیپ در ابتدا راه والدینش را دنبال می کرد بدین صورت که از گله مراقبت می کرد، در زمین های زراعی به پدرش کمک می کرد، کاشت و برداشت می کرد.

تیورین سی و یک ساله خود را به جبهه رساند. او جنگید تا مجروح شد و به همین دلیل مرخص شد.

تیورین را برای معالجه به لنینگراد، جایی که تصمیم گرفت پس از جنگ در آنجا بماند فرستادند و شانس در این سفر او را یاری کرد.

تیورین که اهل ریازان بود توانست به عنوان راننده در کارخانه بلشویک مشغول به کار شود که شغل بسیار مناسبی برای آن زمان ها بود.

این که چگونه و چرا یک زحمتکش ساده، تیورین به یکی از بی رحم ترین قاتلان سریالی اتحاد جماهیر شوروی تبدیل شد هنوز یک راز باقی مانده است.

طبق یکی از روایت ها، جنگ با خونریزی بی پایانش او را تغییر داد. با این حال انگیزه بسیار واضح تری وجود دارد. ناگهان در تیورین اشتیاق به سود آسان بیدار شد که به خاطر آن آماده کشتن افراد بی گناه بود. او در بازار های کوچک اسمولنسک و پردتچسنکی به دنبال قربانیان خود می گشت. پلیس به ندرت در این مکان ها دیده می شد.

در نوامبر ۱۹۴۶ تیورین اولین قربانی خود را که کارگری جوان از کارخانه لنینگراد بود را فریب داد. آنها مشغول صحبت بودند، آشنای جدید گفت

که سیب زمینی می فروشد، آن هم به قیمت بسیار مناسب. او موافقت کرد که برای کالا نزد فروشنده برود. تیورین کیسه ها را به کارگر داد و پیشنهاد کرد خودش آنها را با سیب زمینی پر کند. به محض آنکه آن مرد شروع به پایین رفتن کرد، فیلیپ تبر را گرفت و ضربه مهلکی به سر قربانی خود وارد کرد. قربانی بعدی تیورین زنی ۶۲ ساله بود که مجبور شد چیزهای اندکی را که پس از جنگ باقی مانده بود بفروشد. ۲۷ نوامبر ۱۹۴۶ او برای فروش گرامافون خود به بازار آمد، اما یافتن خریدار برای آن دشوار بود. تیورین به او نزدیک شد و پیشنهاد داد که گرامافون را با سیب زمینی عوض کند. زن بدون معطلی به خانه او رفت، جایی که با تبر مورد اصابت قرار گرفت.

دو روز بعد تیورین با سربازی ۲۵ ساله خط مقدم ملاقات کرد که سعی داشت گرامافون جایزه را در بازار پردتچسنکی بفروشد. سرباز خط مقدم با خوش حالی با پیشنهاد تیورین موافقت کرد و سومین قربانی قاتل شد.

در سوم دسامبر ۱۹۴۶ قاتل زوج جوانی به طرف خود کشاند. دختر و پسر برای عروسی آماده بودند و برای تهیه کردن غذا به بازار رفته بودند. در همان زمان عاشقان مانند قربانیان قبلی تیورین، می خواستند با گرامافون جبران کنند. آنها اشتباه می کردند: تیورین با تبر ضربه مهلکی را ابتدا به مرد جوان و سپس به همراهش وارد نمود.

تیورین اغلب اجساد قربانیان خود را در پساب رودخانه نوا در نزدیکی خانه اش در منطقه ایی تحت عنوان اوتکینا زاوود غرق می کرد. تیورین برای اینکه اجساد شناور نشوند اجسام سنگین مانند قطعات ریل راه آهن را به آنها می بست.

طولی نکشید که بستگان و همکاران قربانیان فرد دیوانه شروع به شرح دادن به پلیس در مورد ناپدید شدن نزدیکان خود بدون هیچ ردی کردند. پلیس شهادت هایی از شاهدان

که خاطر نشان می کردند: همه مفقودان اندکی قبل از ناپدید شدن با مردی حدوداً چهل ساله در بازار های پردتچنسکی یا اسمولنسکی صحبت کرده اند.

اما این واقعا به جستجوی مظنون کمک نکرد. آنها نمی توانستند تصور کنند جنایتکار قربانیان خود را از محل آشنایی دور می کند. اما در پایان سال ۱۹۴۶ تیورین مرتکب اشتباه شد. او تصمیم گرفت دو جسد را در قلمرو کارخانه بلشویک که در آنجا زندگی و کار می کرد مخفی کند. اما قاتل نمی توانست تصور کند که در ژانویه ۱۹۴۷ جمع آوران ضایعات فلزی از آن بازدید کنند. یک یافته وحشتناک در انتظار آنها بود: بدن های برهنه و بسته مردانی که جمجه هایشان شکسته شده بود و صورت هایشان مثله شده بود. وقتی کارآگاهان این داده ها را دریافت کردند پازل شروع به شکل گیری کرد: سرباز خط مقدم کشته شده توسط تیورین شناسایی شد. کارآگاهان شروع به کار کردند و تصمیم گرفتند منطقه ای را که اجساد پیدا شده بود مورد بررسی قرار دهند. آنها دو آبیگر را مورد توجه قرار دادند و ته یکی از آنها را با قلبی بررسی کردند: این گونه بود که جسد یک زن، یکی دیگر از قربانیان تیورین، پیدا شد. خواصان فراخوانده شده توسط ماموران سه جسد دیگر شامل یک مرد و دو زن پیدا کردند. سپس یافته های وحشتناکی در ته پساب نوا به دست آمد. اما وقتی با جستجو به مکان کارخانه بلشویک رسیدند، خود تیورین در آنجا نبود: او در اوایل دسامبر ۱۹۴۶ ترخیص شده بود و به روستای زادگاهش سومرکی رفته بود. هنگامی که ماموران اتاق را که راننده در آن زندگی می کرد بررسی کردند بلافاصله متوجه شدند که این، ردی درست است: دیوارها، کف و حتی میزکار پر از خون بود. طولی نکشید که پلیس ها به دنبال مظنون به سومرکی رفتند. تیورین به لنینگراد بازگردانده شد. تیورین چیزی را پنهان نکرد و با آرامش گفت ۲۹ نفر به دست او جان خود را از دست داده اند.

جلسات دادگاه در چهارم می ۱۹۴۷ آغاز شد و یکی از بی رحم ترین قاتلان سریالی اتحاد جماهیر شوروی در همان سال تیرباران شد.

<https://m.lenta.ru/articles/08/09/2019/bloodyphil/> منبع

Не стоит переучивать левшей — природа всё определила, по лицензии

Современный мир создан для людей, которые всё делают правой рукой. Письменные и кухонные принадлежности, двери и замки, компьютерные мыши и много другого сделано для праворуких. Остальные приспособляются. К счастью, леворуких школьников уже не заставляют писать правой рукой, но и в настоящее время встречаются некоторые родители, воспитатели или даже учителя, которые пытаются переучить «неправильного ребёнка». Международный день леворуких (International Left-Handers Day) впервые отметили 13 августа 1992 года по инициативе британского Клуба левшей (Left-Handers Club), созданного в 1990 году.

Этот День призван привлечь внимание общества к проблемам, с которыми сталкиваются левши в праворуком мире; привлечь внимание дизайнеров, производителей и продавцов к необходимости учитывать удобство левшей при использовании различными предметами; развеять предрассудки и суеверия, которые окружают левшей в течение многих столетий в различных культурах; поощрить научные изыскания в области изучения феномена леворукости.

Однако, главной озабоченностью Клубов левшей, и в частности — Великобритании, является то, что во

многих школах разных стран детей-левшей по-прежнему стремятся переучить к письму правой рукой, что вызывает психологические стрессы и понижает успеваемость учеников.

Леворукость издревле считалась отклонением от нормы. На Руси к левшам относились подозрительно. Им даже запрещали давать показания в суде. Считалось, что левшой был сам дьявол. А в советских школах маленьких левшей переучивали в обязательном порядке.

Психологи считают, что все люди-левши обладают сильным характером и мощным творческим потенциалом.

Согласно статистическим данным, от 3 до 10% населения Земли — левши.

Существует много теорий и предположений о причинах леворукости, но точный ответ до сих пор не найден. Активно идут исследования генетической природы левосторонности. По данным медиков, вероятность развития у ребенка леворукости составляет 2%, если родители правши, 17%, если один из родителей левша, и 46%, если оба родителя левши. Если человек одинаково владеет правой и левой рукой, он считается амбидекстром, а если обе руки использовать сложно, то амбисинистром.

Список известных людей, которые всё делали «одной левой», поражает — Марк

Твен, Леонардо да Винчи, Микеланджело, Бетховен, Сергей Рахманинов, Мерилин Монро, Пол Маккартни, Ринго Старр, Роберт де Ниро... Среди других знаменитых леворуких — Юлий Цезарь и Александр Македонский, Наполеон Бонапарт и Карл Великий, Уинстон Черчилль и Горацио Нельсон, три президента США — Рональд Рейган, Джордж Буш-старший, Билл Клинтон и другие.

Некоторые учёные считают, что и президент России Владимир Путин является скрытым левшой.

К слову сказать, леворуким был и русский писатель Николай Лесков, написавший в 19 веке знаменитую повесть о Левше, подковавшем блоху. В сам же праздник участники британского клуба левшей призывают всех желающих, для полного взаимопонимания с леворукими, хотя бы один день в году делать всё левой рукой. Также в этот день левши всего мира устраивают разнообразные мероприятия, акции и соревнования.

چپ دست ها را دوباره آموزش ندهید - طبیعت همه چیز را معقولانه تعیین کرده است.

روانشناسان معتقدند، همه افراد چپ دست دارای شخصیت های قوی و پتانسیل خلاقانه قدرتمند هستند.

طبق آمار، از ۳ تا ۱۰ درصد از جمعیت جهان چپ دست هستند.

نظریه ها و فرضیات زیادی درباره علل چپ دستی وجود دارد، اما تا به امروز جواب دقیقی پیدا نشده. تحقیقاتی در مورد ماهیت ژنتیک چپ دستی به طور فعال در حال انجام است. به گفته پزشکان، در صورت راست دست بودن والدین احتمال به وجود آمدن فرزند چپ دست دو درصد، اگر یکی از والدین چپ دست باشد هفده درصد و اگر هر دو والدین چپ دست باشند چهل و شش درصد است. اگر فردی به طور یکسان از دست راست و چپ استفاده کند، دو دستی، و اگر از هر دو دست خود به سختی استفاده کند تک دستی به شمار می رود.

لیست افراد مشهوری که همه کارها را "با دست چپ" انجام می دادند شگفت انگیز است - مارک تواین، لئوناردو داوینچی، میکل آنژ، بتهوون، سرگئی راخمانینوف، مرلین مونرو، پل مک کارتنی، رینگو استار، رابرت دنیرو ... از دیگر چپ دست های نامدار - ژولیوس سزار و اسکندر کبیر، ناپلئون بناپارت و شارلمانی، وینستون چرچیل و هوراسیو نلسون، سه رئیس جمهور ایالات متحده - رونالد ریگان، جورج دبلیو بوش، بیل کلینتون و دیگران.

در همان تعطیلات، اعضای چپ دستان بریتانیایی از همه کسانی که مایل به درک متقابل چپ دستان هستند، می خواهند حداقل یک روز در سال همه کارها را با دست چپ خود انجام دهند. همچنین در این روز، چپ دست ها در سراسر جهان رویدادها، تبلیغات و مسابقات مختلفی را ترتیب می دهند.

دنیای مدرن برای مردمی که هرکاری را با دست راست انجام میدهند ساخته شده است.

نوشتارها و لوازم آشپزخانه، درها، قفل ها، کامپیوترها و لوازم های دیگر برای راست دست ها است.

خوشبختانه، دانش آموزان چپ دست، مجبور نیستند با دست راست بنویسند، اما حتی در حال حاضر برخی والدین، مربیان یا حتی معلمانی هستند، که سعی می کنند کودکان چپ دست را بازآموزش دهند.

روز جهانی چپ دست

اولین بار در سیزده اوگوست ۱۹۹۲ به ابتکار باشگاه چپ دستان بریتانیا، که در سال ۱۹۹۰ ایجاد شد، جشن گرفته شد. این روز برای جلب توجه عموم، به مشکلاتی است، که چپ دست ها در دنیای راست دست ها با آنها مواجه می شوند انتخاب شده است. جلب توجه طراحان، تولیدکنندگان و فروشندگان به ضرورت در نظر گرفتن راحتی چپ دست ها در استفاده از موضوعات مختلف: از بین بردن توهمات، خرافاتی، که چپ دست ها را طی چندین قرن در فرهنگ های مختلف احاطه کرده اند: ترغیب تحقیقات علمی در حوزه مطالعه پدیده چپ دستی.

ولی نگرانی اصلی باشگاه چپ دست ها، وبه ویژه بریتانیا این است، که در مدارس کشورهای مختلف کودکان چپ دست همچنان تلاش می کنند دوباره آموزش ببینند با دست راست بنویسند، که باعث استرس روانی و پایین آوردن موفقیت دانش آموزان می شود.

از دیر باز چپ دستی یک ناهنجاری به شمار می رود. در روسیه با افراد چپ دست با سوءظن برخورد می کردند. حتی چپ دست ها را هم از دادن شهادت در دادگاه منع می کردند. اعتقاد بر این بود، که خود شیطان هم چپ دست بوده است. درشوری سابق چپ دست های کوچک ملزم به دوباره آموزش دیدن به طور منظم بودند.

Всемирный день лени

Всем, кто желает присоединиться к празднующим, предлагается посвятить этот день себе... (Фото: Olga Pinegina, по лицензии Shutterstock.com)

В 1984 году в Колумбии появился на свет необычный праздник, который нашёл поддержку в сердцах миллионов людей из разных стран, став всемирным, несмотря на отсутствие официального статуса. Он носит название Всемирный день лени.

На первый взгляд, лень – один из неприятных человеческих пороков. Однако, в случае с праздником организаторы окрестили его так, конечно же, в шутку. Речь идёт о совершенно естественной потребности человека в отдыхе.

Лень как психологическое состояние, проявляющееся в отсутствии желания к труду, преодолению трудностей, проявлению волевых усилий и предпочтительно свободному времяпрепровождению нередко становится запущенным. Именно тогда оно расценивается обществом как порок, поскольку многие повседневные заботы, требующие участия человека, подверженного лени, ложатся на плечи окружающих.

Однако, как и у каждого иного психологического состояния, у лени есть масса первопричин (факторов, приведших человека к этому состоянию). Такими причинами могут быть ослабленный иммунитет, хроническая усталость, переутомление, депрессия, отсутствие мотивации и осознания важности выполняемой работы и др. В большинстве случаев человек находит способ преодолеть эти факторы, и состояние лени для него становится краткосрочным и временным. В отдельных ситуациях лень превращается в распущенность и вредную привычку, а порой, становится образом жизни. Не такой лени посвящён праздник, отмечаемый ежегодно 20 августа.

История праздника связана с тем, что в 1984 году во время проходившего ежегодно в городе Итагуи в Колумбии Фестиваля промышленности, торговли и культуры последний день фестиваля назвали Всемирным днём лени, призывая участников забыть о работе, расслабиться и посвятить этот день себе и своей семье, отдохнув вместе, ничего не делая. Итагуи – один из промышленных центров, где жители большую часть времени проводили на работе. Идея нового праздника была принята всеми с большим удовольствием. Впоследствии праздник начали отмечать и в других странах, подчёркивая, что никакой производительный труд невозможен без полноценного отдыха.

Всем, кто желает присоединиться к празднующим, предлагается посвятить этот день себе и своим близким, забросить все дела и позволить себе расслабиться.

روز جهانی تنبلی

از همه کسانی که، مایل هستند در این جشن شرکت کنند، دعوت می شود که این روز را به خودشان اختصاص دهند...

در سال ۱۹۸۴ "تعطیلات غیر معمولی در کلمبیا پدیدار شد، که با وجود نداشتن وضعیت غیررسمی، در قلب میلیون ها نفر از کشورهای مختلف مورد حمایت قرار گرفت و جهانی شد. به آن روز جهانی تنبلی می گویند.

در نگاه اول، تنبلی یکی از ناهنجارترین عیوب انسان است.

با این حال برگزارکنندگان این جشن، آن را به عنوان یک شوخی، در نظر گرفتند. ما در مورد نیاز کاملاً طبیعی انسان به استراحت صحبت می کنیم.

تنبلی به عنوان یک حالت روانی، که تظاهر بیرونی آن عدم تمایل به کار، غلبه بر مشکلات، نشان دادن تلاش های با اراده، اغلب با ترجیح گذراندن وقت به بطالت، اشتباه گرفته می شود.

دقیقا زمانی که، این مساله توسط جامعه به عنوان یک عیب، تلقی می شود، زیرا که، بسیاری از دغدغه های روزمره که مستلزم مشارکت یک انسان تحت تاثیر تنبلی است، بر دوش اطرافیان گذاشته می شود.

با این حال، مانند هر حالت روانی دیگر، تنبلی ریشه ی زیادی دارد(عواملی که، فرد را به این وضعیت سوق می دهد).

چنین دلایلی ممکن است کاهش مصونیت، خستگی مزمن، کار بیش از حد، افسردگی، عدم انگیزه و آگاهی از اهمیت کارانجام شده و... باشد.

در اغلب موارد فرد برای رفع و غلبه بر این عوامل راهی پیدا می کند و حالت تنبلی برای او کوتاه مدت و موقتی می شود.

دربارخی موارد تنبلی به فساد و عادت بد، گاهی، به سبک زندگی تبدیل می شود.

مناسبتی که هر ساله در ۲۰ اوت جشن گرفته می شود به چنین تنبلی اختصاص ندارد.

تاریخچه این مناسبت برمی گردد به سال ۱۹۸۴ به جشنواره صنعت، تجارت و فرهنگ که هر ساله در شهر ایتاگویی در کلمبیا برگزار می شود، آخرین روز جشنواره به نام روز جهانی تنبلی نامگذاری شد. از شرکت کنندگان می خواهد که کار را فراموش کنند، استراحت کنند و این روز را به خود و خانواده خود اختصاص دهند، بدون اینکه کاری انجام دهند.

ایتاگویی یکی از مراکز صنعتی است، جایی که ساکنان آن بیشتر وقت خود را در محل کار می گذرانند.

ایده این مناسبت جدید توسط همه با کمال میل پذیرفته شد.

متعاقباً برگزاری این مناسبت، در کشورهای دیگر آغاز شد و تأکید شد که هیچ کارسازنده ای بدون استراحت مناسب، امکان پذیر نیست.

از همه کسانی که مایل به پیوستن به این جشن هستند دعوت می شود که این روز را به خود و عزیزانشان اختصاص دهند تا همه کارها را رها کنند و به خود اجازه دهند آرامش داشته باشند.

В Колумбии нередко люди выносят на улицы и в парки лежаки, вешают гамаки и в пижамах лежат, демонстративно ничего не делая. Участникам праздника рекомендуют выспаться, сходить в сауну или SPA, забыть о рабочей почте и телефоне, заказать на дом доставку вкусной еды, посмотреть интересный фильм и т.д. Ведь своевременный и полноценный отдых – один из наилучших способов предотвратить наступление такого длительного неприятного состояния, как день.

در کلمبیا، مردم اغلب با صندلی‌های آفتاب‌گیر به خیابان‌ها و پارک‌ها می‌روند، بانوج آویزان می‌کنند و با لباس خواب دراز می‌کشند و به نشانه اعتراض هیچ کاری انجام نمی‌دهند.

به شرکت‌کنندگان در تعطیلات توصیه می‌شود که به اندازه کافی بخوابند، به سونا یا SPA بروند، پست کاری و تلفن را فراموش کنند، غذاهای خوشمزه را برای تحویل در خانه سفارش دهند، فیلم جالبی را تماشا کنند و....

منبع: <https://calend-ru.turbopages.org/turbo/calend.ru/s/holidays/3727/0/0/>

SPA:۱

مرکز SPA مکانی ساخته شده و آماده شده است تا به افراد فرصت استراحت و رهایی از استرس بدهد. استخر پر از آب معدنی به شما امکان می‌دهد شنا کنید و احساس سرخوشی کنید و در نتیجه تمام فشارهای زندگی روزمره را فراموش کنید. آرامش، تجدید و برای ادامه فعالیت‌های عادی خود بدون آسیب روحی و جسمی تجدید قوا کنید.

красное золото Ирана

Шафран – яркая, редкая и дорогая пряность из прекрасных цветов известна с глубокой древности. В нашей статье познакомимся с ней поближе.

Зарпаран или Заферан (шафран) – это многолетнее растение, вырастающее до высоты 30 см. Это растение имеет фиолетовые цветы с шестью лепестками. цветок шафрана имеет 3 тычинки и один пестик на конце трехветвистого крыльца. Используемая часть этого растения – это красное трехветвистое рыльце и известно под именем шафраном.

Это хорошо пахнут и имеет хороший цвет. Его называют красным золотом из-за его большой ценности.

Шафран является целебным растением потому что он содержит много ценных веществ. Витамины: А, В, С, минералы, такие как Цинк, Кальций, магний, Натрий, Фтор и Калий.

Применение шафрана

Шафран используется в косметологии, кулинарии, лечении, парфюмерия и ароматерапия.

Надо заметить что учёные недавно провели исследование лепестков шафрана и обнаружили его невероятные свойства.

Это растение произрастает в юго- западной Азии. Хотя есть сомнения в первом происхождении этого растения но считается что это было культивировано впервые в Иране.

Со времени шафран распространился в большинстве регионов Евразии и затем достиг некоторых районов Северной Америки, Северной Африки и Океании.

Это растение растёт почти в поясе, ограничивающем средиземное море с запада и Кашмирские горы с востока. Все остальные континенты кроме Антарктиды производят меньше.

Иран с объёмом производством 430 тонн в 2019 году считается важнейшим производителем в мире.

Большая часть иранской продукции экспортируется. Основная часть производства шафрана в Иране – это Хорасан. Помимо трёх городов провинции Хорасан, Исфаган производит наибольшее количество шафрана в Иране. А затем Йезд, Керман и другие провинции которые являются производителями двух процентов от общего объёма иранского шафрана.

Несмотря на санкции против Ирана и потерю шансов прямые продажи в Соединённые Штаты Америки, экспорт в конце 2019 года увеличился потому что рынки сбыта ценного продукта увеличились.

Большая часть иранского шафрана экспортируется в Турцию и Испанию, там упаковывается и снова подаётся на мировых рынках.

Кешмир является вторым и Греция третьим крупным производителем. И после этого есть Афганистан, Испания и Марокко.

Несмотря на многочисленные попытки культивировать шафран в таких странах, как Австрия, Англия, Германия и Швейцария, единственные выбранные районы для сбора урожая шафрана находятся в северной и центральной Европе.

Экспорт

Иран стал первым крупным производителем в 2020 году с экспортом в 108 миллионов долларов. В том году шафран был 18 экспортным продуктом Ирана.

Основными направлениями экспорта иранского шафрана являются Гонконг, Испания, Китай, Объединённые Арабские Эмираты и Кувейт.

Импорт

В 2020 году, Иран импортировал шафрана на 218 тысяч долларов и иран стал 41-м крупным импортёром. Получение этого звания в импорте шафрана не является чем-то странным потому что происхождение шафрана – Иран; так что не нужно импортировать если только люди не хотят покупать для своих личных выгод и нужд.

<https://en.m.wikipedia.org/wiki/Saffron>
<https://oec.world/en/profile/hs/saffron>

زعفران، ادویه درخشان، کمیاب و گران قیمت از گل های زیباست که از زمان های قدیم شناخته شده است. در این مقاله با او بیشتر آشنا خواهیم شد.

زرپزان یا زعفران گیاهی است چند ساله که تا ارتفاع ۳۰ سانتی متر نیز رشد میکند. این گیاه دارای گل های بنفش با شش گلبرگ است. گل زعفران سه پرچم و یک مادگی منتهی به کلاله سه شاخه است که رنگ قرمز دارد و با نام زعفران معروف است و دارای رنگ خوب و بوی معطر است. این گیاه به دلیل ارزش فراوان به طلای سرخ لقب گرفته است.

زعفران گیاهی شفابخش محسوب میشود، زیرا حاوی مواد با ارزش بسیاری است: ویتامین های A,B,C، مواد معدنی: روی، کلسیم، منیزیم، سدیم، فلوئور و پتاسیم.

کاربرد زعفران:

زعفران در زیبایی، آشپزی، درمان، عطر سازی و رایحه درمانی استفاده میشود. لازم به ذکر است که دانشمندان اخیرا روی گلبرگ زعفران تحقیق کرده اند و به خواص باورنکردنی آن پی برده اند.

این گیاه بومی آسیای جنوب غربی است، هرچند در مورد منشاء اولیه آن تردیهای وجود دارد اما گمان میرود که اولین بار در ایران کشت شده باشد. زعفران به مرور زمان در بیشتر مناطق اوراسیا تکثیر شده و بعدا به بخش هایی از شمال آفریقا، آمریکای شمالی و اقیانوسیه رسید. این گیاه تقریبا در کمربندی میروید که از غرب به دریای مدیترانه و از شرق به کوهستان کشمیر محدود میشود. تمام قاره های دیگر به جز قطب جنوب، مقادیر کمتری تولید میکنند.

ایران با تولید ۴۳۰ تن در سال ۲۰۱۹ مهمترین تولیدکننده جهان محسوب میشود که بخش اعظم محصول ایران، صادر شده است. منطقه اصلی تولید زعفران در ایران، خراسان است. پس از سه شهرستان خراسان، اصفهان بیشترین میزان زعفران ایران را تولید میکند و پس از آن یزد، کرمان و سایر استان ها، که تولید کننده مجموعا دو درصد از کل زعفران ایران هستند.

علیرغم تحریم ها علیه ایران و از دست دادن شانس فروش مستقیم به ایالات متحده، صادرات در پایان سال ۲۰۱۹ افزایش یافت؛ زیرا بازارهای این محصول با ارزش گسترش یافت. بیشتر زعفران ایران به ترکیه و اسپانیا صادر میشود و در آنجا بسته بندی میشود و مجددا در بازارهای جهانی به فروش میرسد.

کشمیر دومین و یونان سومین تولید کننده بزرگ است و پس از آن افغانستان، مراکش و اسپانیا قرار دارد. علیرغم تلاش های متعدد کشت زعفران در کشورهایمانند اتریش، انگلستان، آلمان و سوئیس، تنها مناطق انتخابی برداشت زعفران، شمال و مرکز اروپا است.

صادرات

ایران در سال ۲۰۲۰ با صادرات ۱۰۸ میلیون دلاری زعفران به اولین صادرات کننده بزرگ زعفران در جهان تبدیل شد. در همان سال زعفران هجدهمین محصول صادراتی ایران بود. مقصد اصلی صادرات زعفران از ایران عبارت اند از هنگ کنگ، اسپانیا، چین، امارات متحده عربی و کویت.

واردات

در سال ۲۰۲۰ ایران ۲۱۸ هزار دلار زعفران وارد کرد و به چهل و یکمین وارد کننده بزرگ تبدیل شد. کسب این رتبه در واردات زعفران عجیب نیست زیرا منشاء زعفران، ایران است؛ بنابراین نیازی به واردات نیست مگر اینکه مردم برای منافع و مصارف شخصی خود خرید کنند.

Сергей Рахманинов

Годы жизни: 02 апреля 1873 — 28 марта 1943

Страна рождения: Российская империя

Сфера деятельности: Композитор

От первой симфонии до «симфонических танцев»

Сергей Васильевич Рахманинов, потомственный русский дворянин, гениальный пианист и композитор, стал символом русской музыки во всем мире. После Октябрьской революции он эмигрировал в Америку и прожил там последнюю треть жизни, однако музыкальные сочинения Рахманинова были известны всему миру, не исключая и Советского Союза.

Пять с тремя плюсами

Сергей Рахманинов родился в усадьбе Семеново Новгородской губернии (по другим данным, в имении Онег Старорусского уезда Новгородской губернии) в апреле 1873 года. Семья Рахманиновых была очень музыкальна. Дед учился у известного в России педагога и композитора Джона Фильда, и сохранилось несколько романсов и фортепианных пьес его сочинения, изданных в XVIII веке. Отец — потомственный тамбовский дворянин — тоже увлекался музыкой, но профессионально не играл. Первой учительницей музыки Сергея Рахманинова стала его мать Любовь Рахманинова, дочь генерала Петра Бутакова, директора Аракчеевского кадетского корпуса.

Когда Сергею Рахманинову было 8 лет, семья переехала в Петербург. Осенью 1882 года мальчик поступил на младшее отделение Петербургской консерватории в класс Владимира Демянского. Поначалу юный музыкант тяготился занятиями и часто их прогуливал. Но позже он встретился со своим двоюродным братом — молодым, но уже известным московским пианистом Александром Зилоти. Зилоти послушал игру мальчика и убедил его родителей отправить Рахманинова в Москву, в ученики к Николаю Звереву. Известный педагог держал в своем доме частный пансион для одаренных учеников и в условиях строжайшей дисциплины занимался с ними по шесть часов в день.

В 1888 году Рахманинов продолжил обучение на старшем отделении Московской консерватории в классе Зилоти. Он окончил консерваторию как пианист и композитор, получив Большую золотую медаль за дипломную работу — одноактную оперу «Алеко». Чайковский, который принимал экзамен у юного композитора, поставил опере оценку «пять с тремя плюсами» и рекомендовал ее к постановке в Большом театре.

От первой симфонии до «симфонических танцев»

Молодой Рахманинов быстро стал любимцем московской публики: его знали как талантливое пианиста, композитора и дирижера. Но в 1897 году музыканта постиг настоящий провал: композитор Александр Глазунов крайне неудачно исполнил его Первую симфонию в Петербурге. Рецензии были разгромными. Новаторское сочинение Рахманинова не приняли ни критики, ни публика. Композитор впал в депрессию и на протяжении почти четырех лет ничего не сочинял и практически не выходил из дома.

Новый этап в его жизни и карьере наступил в 1901 году, когда композитор завершил Второй фортепианный концерт. Сочинение вернуло Рахманинову статус известного российского музыканта: он много писал, дирижировал на организованных Зилоти выступлениях, ездил с концертами в

Европу, Америку и Канаду. Композитор занял должность дирижера в Большом театре, где руководил всем русским оперным репертуаром на протяжении нескольких сезонов, и возглавил художественный совет Российского музыкального издательства.

В 1902 году Сергей Рахманинов обвенчался со своей двоюродной сестрой, дочерью статского советника Натальей Сатиной. У них родились две дочери — Татьяна и Ирина.

Вскоре после революции 1917 года композитора пригласили выступить на концерте в Стокгольме. Рахманинов покинул Россию — вместе с семьей, практически без средств к существованию. Революция, гибель имперской России, разрушение устоев стали для него настоящей трагедией. Однако Рахманинов должен был обеспечивать семью и расплачиваться с долгами, поэтому вновь стал играть на фортепиано и выступать с концертами. Пианист покорила европейскую публику, а в 1918 году уехал в Америку, где продолжал давать концерты. Критики и слушатели признавали его одним из величайших пианистов и дирижеров эпохи.

Почти все первые 10 лет эмиграции Рахманинов не мог писать: «Уехав из России, я потерял желание сочинять. Лишившись родины, я потерял самого себя...». Первое сочинение — Четвертый концерт и русские песни — он создал только в 1926–1927.

Рахманинов был нетерпим к советской власти, однако не был равнодушен к своим бывшим соотечественникам. В годы Второй мировой войны он перечислял сборы от концертов в фонд Красной армии и в фонд обороны СССР — на эти деньги в России построили военный самолет. «От одного из русских посильная помощь русскому народу в его борьбе с врагом. Хочу верить, верю в полную победу», — писал музыкант.

В последние годы жизни Рахманинова создал «Симфонические танцы», которые исследователи музыки считают одним из его лучших произведений. Все это время он продолжал выступать — и свой последний концерт дал за 6 недель до смерти. Композитора не стало в 1943 году, он всего несколько дней не дожил до 70-летнего юбилея. Рахманинова похоронили на кладбище Кенсико в Нью-Йорке рядом с женой и дочерью.

سرگئی راخمانینف

سال های حیات : دوم آپریل ۱۸۷۳ - بیست و هشتم مارس ۱۹۴۳

حوزه فعالیت : آهنگساز

کشور محل تولد : امپراطوری روسیه

سرگئی واسیلیویچ راخمانینف، نجیب زاده ی روسی، پیانیستی نابغه و آهنگساز، سمبل موسیقی روسی در جهان است. بعد از انقلاب اکتبر او به آمریکا مهاجرت کرد و یک سوم پایانی حیات خود را آنجا سپری کرد، اما مجموعه آثار راخمانینف برای تمام جهان به استثنای اتحاد جماهیر شوروی شناخته شده بود.

«پنج با سه مثبت»

سرگئی راخمانینف در ملک سیمونوا استان نووگراد (بر اساس اطلاعاتی دیگر در ملک آنگ استاراروسکاوا استان نووگراد در آپریل ۱۸۷۳ متولد شد.

خانواده راخمانینف بسیار اهل موسیقی بودند.

پدر بزرگش نزد معلم و آهنگساز مشهور جان فیلد در روسیه تحصیل کرده بود، و چندین رومانس و قطعه فورته پیانو به عنوان باقیمانده مجموعه او در قرن ۱۸ - ام انتشار یافت.

پدر اشراف زاده ای اهل تامبوف نیز شیفته موسیقی بود، اما بصورت حرفه ای نمی نواخت. اولین معلم موسیقی سرگئی راخمانینف مادرش لوبوف راخمانینف، دختر ژنرال پیتر بوتاکوف، مدیر دانشکده افسری آرکاکوفسکی، بود.

هنگامی که سرگئی راخمانینف ۸ سال داشت، خانواده به سن پترزبورگ نقل مکان کردند.

در پاییز سال ۱۸۸۲ پسر در آکادمی موسیقی سن پترزبورگ در دپارتمان ابتدایی در کلاس ولادیمیر دیمیانسکی پذیرفته شد.

در ابتدا موسیقیدان جوان برای حضور در کلاس ها رغبتی نداشت و اکثرا به آن ها بی

اعتنایی می کرد. اما او بعدها با پسردایی خود پیانیست جوان مشهور اهل مسکو، الکساندر زیلوتی ملاقات کرد. زیلوتی نواختن پسر را شنید و والدین او را متقاعد کرد راخمانینف را به مسکو، به یادگیری نزد نیکلای زورف بفرستند. معلم مشهور در خانه خود پانسیون خصوصی برای دانشجویان با استعداد داشت و در سخت ترین شرایط نظم و انضباط با آن ها ۶ ساعت در روز تمرین می کرد.

در سال ۱۸۸۲ راخمانینف تحصیل را تا دپارتمان ارشد آکادمی موسیقی سن پترزبورگ در کلاس زیلوتی ادامه داد. او از آکادمی موسیقی بعنوان پیانیست و آهنگساز فارغ التحصیل شد، مدال طلایی بزرگی را برای پایان نامه خود، اپرایی در یک پرده تحت عنوان «آلکا» دریافت کرد.

چایکوفسکی، ممتحن آهنگساز جوان، به اپرا امتیاز «۵ با ۳ مثبت» را داد و به او توصیه کرد اپرا را به صحنه اجرا در «بالشوی تئاتر» ببرد.

از اولین سمفونی تا سمفونی رقص ها

راخمانینف جوان به سرعت محبوب عامه مسکو شد: او را به عنوان پیانیست، آهنگساز و تنظیم کننده ای با استعداد می شناختند. اما در سال ۱۸۷۹ آهنگساز مواجه با شکستی واقعی گشت: الکساندر گلازونوف، رهبر ارکستر اولین سمفونی او را در سن پترزبورگ به طرز غیر قابل قبولی اجرا کرد. بازخوردها ویران کننده بود. کار ابداع شده راخمانینف را نه منتقدین نه عامه مسکو پذیرفتند. او دچار افسردگی گشت و در طول تقریبا ۴ سال هیچ کاری نکرد و در واقع از خانه خارج نشد.

مرحله ای جدید در زندگی و حرفه او در سال ۱۹۰۱ پدید آمد، زمانی که آهنگساز دومین کنسرت فورته پیانو خود را نوشت. این اثر اعتبار گذشته را به راخمانینف برگرداند: او آهنگهای بسیار می نوشت، اجراهای زیلوتی را

رهبری می کرد، با کنسرت ها به اروپا، امریکا و کانادا سفر می کرد.

این آهنگساز، مسئولیت رهبری ارکستر را در «بالشوی تاتر» برعهده گرفت، جایی که تمام برنامه های اپراهای روسی را در طی چندین فصل رهبری می کرد، و ریاست شورای هنری نشر موسیقی روسیه را بر عهده داشت.

در سال ۱۹۰۲ سرگئی راخمانینف با دختر یکی از بستگان نزدیک، دختر عضو شورای شهر، به نام ناتالیا ساتینا ازدواج کرد. آن ها صاحب دوفزند دختر شدند به نامهای، ایرینا و تاتیانا.

کمی پس از انقلاب سال ۱۹۱۷، ازوی برای اجرای کنسرت در استکهلم دعوت شد. راخمانینف تقریباً به دلیل عدم تمکن مالی، به همراه خانواده اش روسیه را ترک گفت. انقلاب، سقوط امپراطوری روسیه، نابودی بنیان ها، برای او به تراژدی واقعی بدل گشت. به هر حال راخمانینف مسئول تامین خانواده خویش و پرداخت بدهی ها بود، به همین دلیل دوباره شروع به نواختن فورته پیانو و شرکت در کنسرت ها کرد.

پیانیست اروپایی ها را شیفته خود کرد، و در سال ۱۹۱۸ به امریکا رفت، جایی که اجرای کنسرت ها را ادامه داد. منتقدین و شنوندگان او را بعنوان یکی از بزرگترین آهنگسازها و رهبران ارکستر قرن به شمار می آورند.

تقریباً طی ۱۰ سال نخست مهاجرت، راخمانینف نتوانست آهنگی بنویسد: «با ترک روسیه، دیگر میلی به تنظیم آهنگ نداشتم. با محروم شدن از میهنم، خودم را گم کردم...».

اولین تنظیم، چهارمین کنسرت و آهنگ های روسی را او در سال های ۱۹۲۶-۱۹۲۷- خلق کرد.

در سالهای آخر زندگی راخمانینف «سمفونی رقص ها» را خلق کرد، که پژوهشگران موسیقی آن یکی از برترین آثار او به شمار می آورند.

تمام این زمان او به اجرای کنسرت ها ادامه داد و آخرین کنسرت خود را، ظرف ۶ هفته مانده به مرگ اجرا کرد. آهنگساز در سال ۱۹۴۳ فوت شد، اوفقط تا چندین روز مانده به جشن تولد ۷۰ سالگی خویش بیشتر زنده نماند. راخمانینف در گورستان کینسیکو در نیویورک کنار همسر و دخترش دفن شده است.

ИТАЛЬЯНСКИЙ БРЕНД PAGANI ПОКАЗАЛ НОВЫЙ HUYARA CODALUNGA: БУДЕТ ВЫПУЩЕНО ВСЕГО 5 ЭКЗЕМПЛЯРОВ

Компания Pagani представила Huyara Codalunga 2022. Это вариант с длинным хвостом обычного суперкара. Он был создан по просьбе двух клиентов, которые работали с отделом бренда, занимающимся выпуском моделей ограниченного тиража. Известно, что будет произведено всего 5 экземпляров Codalunga.

Эта модель брала вдохновение у автомобилей, участвовавших в гонках Ле-Мана 60-х годов прошлого века. Два клиента обратились к Pagani ещё в 2018 году, когда они заканчивали разработку стиля автомобиля. Итальянская компания затем изготовила модель в размере 1/4 и в натуральную величину, чтобы показать заказчикам итоговый вид. В итоге всё понравилось и было принято решение производить 5 единиц. Для этого была проделана огромная работа. Задняя крышка двигателя скрывает под собой V12, который развивает 840 лошадиных сил и 1100 Н*м крутящего момента (фото: Pagani).

Также сзади видна титановая выхлопная система, состоящая из четырёх традиционных труб, расположенных по кругу. Маленький вес системы помогает суперкару иметь вес всего 1290 килограмм. В кузове тоже используются очень лёгкие материалы, что позволяет такому мощному автомобилю набирать огромную скорость. В корпусе будут использоваться только матовые нейтральные оттенки. Салон имеет обивку из кожи и нубука. В целом, можно сказать, что интерьер достаточно сложный и выглядит очень дорого.

Все 5 экземпляров уже куплены новыми владельцами, каждый из них заплатил около 7 000 000 евро (412 720 000 рублей). Бренд не назвал даты начала поставки, но проект идёт уже четвёртый год, поэтому этого события можно ожидать очень скоро. Напомним, что ранее Pagani представила ещё один редкий автомобиль: сделанный на заказ Huyara NC. На данный момент компания ведёт разработку своего нового суперкара.

<https://naavtotrass.ru/pagani/italyanskij-brend-pagani-pokazal-novyj-huyara-codalunga.html>

رونمایی پاگانی از هوایرا کادالونگا جدید:

کمپانی پاگانی، هوایرا کادالونگا ۲۰۲۲ را معرفی کرد. این یک نسخه معمولی با دمی طولانی تر است. این اتوموبیل به سفارش ۲ تا از مشتری های سفارش دهنده ی نسخه های محدود تولید شده است. روشن است که فقط ۵ نسخه از کادالونگا تولید خواهند شد. این مدل از اتوموبیل هایی که در مسابقات سالهای دهه ۶۰ قرن گذشته "له - مان" شرکت می کردند الهام گرفته است. ۲ مشتری در سال ۲۰۱۸ دوباره به شرکت پاگانی مراجعه کردند، هنگامی که آن ها کار بر روی استایل اتوموبیل را به پایان رسانده بودند. کمپانی ایتالیایی نمونه را برای نمایش به سفارش دهندگان در اندازه یک چهارم مدل واقعی تولید کرد. در نهایت مدل پیشنهادی مورد پسند واقع شد و تصمیم بر تولید ۵ نسخه گرفته شد. برای این مدل حجم زیادی از کار انجام شده است. زیردرپوش عقب، یک موتور حجم ۷۱۲ جای گرفته است، که توان ۸۴۰ اسب بخار و ۱۱۰۰ نیوتون متر قدرت گشتاور را تولید میکند.

همچنین از عقب سیستم اگزوز تیتانیومی با ۴ لوله بصورت مدور نمایان است. وزن کم سیستم کمک می کند به ابرماشین که فقط ۱۲۹۰ کیلوگرم وزن داشته باشد. در بدنه نیز از مواد بسیار سبکی که به چنین ماشین قوی اجازه دهد سرعت بالا بگیرد استفاده شده است. در بدنه نیز از طیف های مات خنثی استفاده خواهد شد. داخل ماشین روکش پوست و چرم نوبوک دارد. در کل، میتوان گفت تزینات داخلی ماشین بسیار پیچیده و گران به نظر می رسد.

فقط ۵ نسخه تاکنون به مالکان جدید فروخته شده، هر کدام از آن ها ۷ میلیون یورو (۷۲۰ ۴۱۲۰۰۰ روبرل) پرداخت کرده اند. برنند زمان شروع توزیع را اعلام نکرده، اما پروژه هنوز در چهارمین سال خود است، به همین دلیل رونمایی آن را بزودی می توان داشت. یادآور می شود که پاگانی پیش تر یک ماشین کمیاب را به سفارش NC HUAYRA نیز معرفی کرده است.

На Украине в школах откажутся от изучения Пушкина, Лермонтова и Толстого

Рассказы Антона Чехова заменят произведениями американского писателя О. Генри и французской писательницы Анны Гавальда, а вместо «Евгения Онегина» и «Героя нашего времени» украинские школьники будут изучать «Джейн Эйр»

На Украине в школах из учебной программы исключат произведения русских и советских писателей, в том числе Александра Пушкина. Об этом говорится в решении рабочей группы Министерства образования и науки Украины.

В шестом классе басни Ивана Крылова заменят на басни французского баснописца Жана де Лафонтена, а рассказы Антона Чехова «Хамелеон» и «Толстый и тонкий» — на рассказы американского писателя О. Генри и произведение французской писательницы Анны Гавальда «35 кило надежды».

Из программы для седьмого класса уберут повесть Василия Быкова «Альпийская баллада». Вместо нее будут проходить роман ирландского писателя Джона Бойна «Мальчик в полосатой пижаме».

Стихотворения Александра Пушкина заменят стихотворениями шотландского поэта Роберта Бернса, немецких поэтов Иоганна Вольфганга фон Гете и Генриха Гейне.

Также из перечня произведений по выбору уберут стихотворение Константина Симонова «Жди меня».

Из программы девятого класса уберут роман «Евгений Онегин» Александра Пушкина и роман «Герой нашего времени» Михаила Лермонтова. Их заменят роман «Гордость и предубеждение» Джейн Остин, роман «Джейн Эйр» Шарлотты Бронте и роман «Собор Парижской Богоматери» Виктора Гюго.

Из программы десятого класса уберут роман «Преступление и наказание» Федора Достоевского. Из программы одиннадцатого класса — произведение Михаила Булгакова «Мастер и Маргарита» (вместо него — роман «Чума» Альбера Камю). Повесть «Собачье сердце» также будет изъята из школьной программы.

Произведения Николая Гоголя рекомендовали перенести в раздел украинской литературы. «Николай Гоголь — великий украинский писатель, поэтому его произведения целесообразно изучать на уроках украинской литературы», — говорится в документе.

В то же время из программы девятого класса уберут произведения из петербургского периода жизни и творчества писателя — «Ревизор» и «Шинель», а также «Мертвые души» «из-за трудностей восприятия этих произведений учениками», а также потому, что «исторический контекст» в них «сложен и далек».

Из списка литературы по выбору убрали такие произведения, как «Бедные люди», «Идиот», «Братья Карамазовы» Федора Достоевского; «Война и мир», «Анна Каренина» Льва Толстого; «Ася», «Отцы и дети» Ивана Тургенева; «Чайка», «Три сестры», «Вишневый сад» Антона Чехова, и другие.

Ранее, 7 июня, замминистра образования и науки Украины Андрей Витренко анонсировал, что власти намерены исключить из украинской школьной программы по предмету «Зарубежная литература» роман Льва Толстого «Война и мир» и другие произведения, в которых описываются действия русской, советской или российской армии.

منبع : <https://www.rbc.ru/politics/16/06/2022/62ab7ff29a794763be27ff2f>

حذف آثار نویسندگان روس از متون در مدارس اوکراین

داستان های چخوف با آثار نویسنده آمریکایی "او. هنری" و نویسنده فرانسوی "آنا گاوالدا" جایگزین می شوند، و به جای «یوگنی آنگین» پوشکین و «قهرمان زمان ما» لرمونتوف، دانش آموزان اوکراینی «جین ایر» خواهند خواند.

در مدارس اوکراین، آثار نویسندگان روسی و شوروی، از جمله الکساندر پوشکین از برنامه های درسی حذف می شوند. این مسئله در کارگروه وزارت آموزش و علوم اوکراین مطرح شد.

در کلاس ششم افسانه های ایوان کریلوف با افسانه های نویسنده فرانسوی ژان دو لافونتن، و داستان های آنتون چخوف «آفتاب پرست» و «چاق و لاغر» با قصه های نویسنده آمریکایی "او. هنری" و آثار نویسنده فرانسوی آنا گاوالدا (۳۵ کیلو امیدواری) جایگزین می شوند.

از برنامه کلاس هفتم، قصه واسیلی بیکوف «تصنیف آلب» برداشته میشوند. رمان نویسنده ایرلندی جان بوین «پسری در پیژامه راه راه» به جای او جایگزین خواهد شد.

اشعار الکساندر پوشکین با اشعار شاعر اسکاتلندی رابرت برنس، شاعران آلمانی یوهان ولفگانگ فون گوته و هانریش هاینه جایگزین خواهند شد.

از برنامه کلاس نهم رمان «یوگنی آنگین» الکساندر پوشکین و رمان «قهرمان زمان ما» میخائیل لرمونتوف برداشته میشوند رمان «غرور و تعصب» جین آستین، رمان «جین ایر» شارلوت برونته و رمان «گوژپشت نوتردام» ویکتور هوگو و جایگزین آن ها خواهند شد.

از برنامه کلاس دهم رمان «جنایت و مکافات» فئودور داستایفسکی برداشته خواهند شد. از برنامه کلاس یازدهم - اثر میخائیل بولگاکوف «مرشد و مارگاریتا» و قصه «قلب سگی» کنار گذاشته خواهد شد و به جای آن رمان «طاعون» آلبر کامو گنجانده می شود.

آثار نیکولای گوگول به عنوان ادبیات اوکراین شناخته خواهد شد. در سند لحاظ شده، «نیکولای گوگول - نویسنده بزرگ اوکراینی است - به همین دلیل منطقی است آثارش در دروس اوکراینی مطالعه شوند».

در همین حال از برنامه کلاس نهم آثار دوره زندگی و کار در سن پترزبورگ این نویسنده از جمله «بازرس» و «شنل» و همچنین «ارواح مرده» «بدلیل سختی درک این آثار برای دانش آموزان» و همچنین بدلیل اینکه «موارد تاریخی» در آن ها «مصنوع و بعید است» برداشته میشوند.

از فهرست ادبیات بر حسب انتخاب برخی آثار مانند: «مردم فقیر»، «ابله»، «برادران کارامازوف»، فئودور داستایفسکی؛ «جنگ و صلح»، «آنا کارنینا» لف تالستوی، «آسیه»، «پدران و پسران» ایوان تورگنیف، «مرغ دریایی»، «سه خواهر»، «باغ آلبالو» آنتون چخوف، و دیگران کنار گذاشته شدند.

نائب وزیر آموزش و علوم اوکراین، آندری ویترنکو، اعلام کرد که صاحبان قدرت قصد دارند از برنامه آموزشی مدارس اوکراین با موضوع «ادبیات فرامرزی» رمان لف تالستوی «جنگ و صلح» و سایر آثار، که در آن ها به توصیف اعمال دوران شوروی و یا ارتش روسیه اشاره شده حذف می گردد.

Не понимаешь кто я, пока я жив, мой друг
А тогда разыскиваешь меня, когда я больше нету
Перед смертью, заманивающей жизнь в сети,
Не мог клеветать на самого я, что я на деле жил
По розовой водой слезающей с глаза видно, что у меня как цветок
Один день — смех, а всю жизнь — слезы
Прошла две декада, но кажется двумя веками
Ибо мир не устроен по моему желанию, не идет в ход жизнь
Нет в этом городе того, кто понимаешь суть души
Теперь, когда меня нет, что можно сказать о том, кто я был?

Шахрияр

تا هستم ای رفیق ندانی که کیستم
روزی سراغ وقت من آیی که نیستم
در آستان مرگ مه زندان زندگیست
تهدت به خویشتن نتوان زد که زیستم
پیداست از گلاب سرشکم که من چو گل
یک روز خنده کردم و عمری گریستم
طی شد دو بیست سالم و انگار کن دو بیست
چون بخت و کام نیست چه سود از دو بیستم
گوهرشناس نیست در این شهر شهریار
من در صف خزف چه بگویم که چیستم

شهریار

Иван Купала: как появился праздник и каковы его традиции?

В ночь с 6 на 7 июля проходит один из самых романтичных и интересных по традициям народный праздник — Иван Купала.

История возникновения праздника

До того, как люди начали отмечать народный праздник Ивана Купалы, существовал день летнего солнцестояния — древний языческий праздник. В те времена было принято делить год на две составляющие — зима и лето, тепло и холодно, а также свет и тень. Зимние праздники с течением времени преобразовались в ныне известное Рождество, а летним, после установления православного календаря, стал Иванов день.

Почему такое название?

Точной информации о появлении названия праздника нет. Согласно одному из предположений, в этот день традиционно принято купаться, поэтому считается, что корни образованы из этого слова. По другой версии, корень «куп» берет начало от индоевропейского, что в переводе означает «кипеть» или «вскипать».

Специалисты полагают — второй важнейший обычай — розжиг костра, пошел оттуда. Также известно, что древние русичи поклонялись божеству, которое способствовало летнему плодородную, именуя его Купало. После Крещения Руси к имевшемуся наименованию прикрепили «Иван». Поэтому народное гуляние предполагает и языческие, и христианские традиции.

Когда начинают отмечать праздник?

Основная часть праздника начинается заблаговременно — 6 июля на заходе солнца и продолжается в ночь на седьмое число. Ночное время считается пиковым, так как, по народным легендам, именно в этот период начинается активность у нечисти. А травы, огонь и вода наполняются магическими и целительными свойствами.

Традиции праздника

В послеобеденное время, 6 июля, молодые особы традиционно собирают растения и плетут венки.

Потом наступает момент создания главных действующих лиц праздника — чучел Марены, символизирующей увядание природы, и Купала, который олицетворяет возрождение. Варианты изготовления существуют разные, но чаще всего используют солому, ветки или целое дерево. Для украшения берут разноцветные ленты, цветы и ягоды. Чучела устанавливаются в месте, где удобно водить хороводы. Вокруг них собираются желающие и с помощью кругового танца, сопровождаемого обрядовыми песнями, отдают дань вечному круговороту природы. После этого чучела обычно сжигают или топят, а праздник перемещается к купальному огромному костру.

Что представляет собой купальный кострище?

Согласно поверью, в ночь на Ивана Купала, с 6 по 7 июля, огненное пламя напитывалось очищающей силой. По этой причине на празднике всегда присутствовал ритуальный костер. И чем он больше и мощнее, тем сильнее его энергетика. В центре пламени ставили высокий столб с черепом коня или коровы. После некоторого потухания огня начались прыжки молодых девушек и юношей через него. Это, по мнению участников, способствовало очищению, избавлению от сглаза и излечению от болезней. В случае, когда девушка отказывалась прыгать через костер, ее принимали за ведьму. В качестве наказания предполагаемую нечисть обливали водой, обсыпали перьями и даже били

крапивой. Влюбленные прыжок через костер совершали держась за руки. Если в процессе руки разъединялись, то союз считался ненадежным.

Купания

Большинство народов в этот день устраивали массовые купания. Наши предки верили, что чем больше раз окунешься в купальную ночь, тем счастливее и здоровее будешь в дальнейшем. Те, кто отказывался от веселого времяпрепровождения, были облиты грязной водой, чтобы подстегнуть у них желание войти в водоем.

Несмотря на это, имелись и те народы, кто полагал, что в ночь на 7 июля (нынешнее исчисление) свой праздник отмечал водяной. Поэтому водные просторы отходили стороной.

Символика Ивана Купала

Так как праздник выпадает на 7 число, то есть в день летнего солнцестояния, то многия атрибутика и обычаи несут в себе признаки светила: круглый веночек, хоровод, игра в спуск огненных колес с возвышенности и другое.

Почему травы считаются магическими? Наши предки верили, что к Ивану Купала лесные духи выхаживают растения с волшебными свойствами. Поэтому считается, что в ночь на 7 июля все травы наполняются целебными и магическими свойствами. С рассветом знахари отправлялись собирать плоды работ лесных духов. При сборе применялся специальный заговор.

Приметы о венках

Перед праздником каждая девушка должна была сплести себе венок, с которым позже отправлялась на гуляния. Самодельное украшение в купальную ночь приобретало особое значение. Для создания свежести и притягательности лица существовал следующий обычай: молодые особы опускали свое творение в водоем, зачерпывая сквозь него воду, чтобы умыться лицо.

Главным обрядным действием с венком считалось гадание на замужество. Девушки уединялись от парней и, прикрепив к самодельным украшениям свечи, отправляли их плыть по реке. Если венок заплывал далеко, то хозяйку ждал скорый союз. В случае, когда предмет начинал крутиться на месте, предполагалось, что замужество стоит отложить до следующего года. А когда венок уходил под воду, то владелице предстояло остаться в одиночестве.

Легенда о цветке папоротника

Согласно легенде, раз в год купальной ночью расцветает цветок папоротника, который охраняется нечистой силой. Действие — мимолетно. Но тот человек, кто увидит цветение воочию, станет обладателем необычных способностей: начнет понимать язык животных, птиц или растений, видеть сквозь землю местонахождение кладов, управлять стихиями или нечистью, становиться невидимым и подобное.

Можно ли спать в купальную ночь?

Предки верили, что ложиться спать в купальную ночь — плохая идея. Считалось, что злые духи, наиболее активны в это время, а спящий человек наиболее беззащитен перед ними.

ایوان کوپالا؛ تعطیلات چگونه ظاهر شد و سنت های آن چیست؟

تعطیلات کی شروع می شود؟

بخش اصلی تعطیلات پیش تر در ۶ ژوئیه هنگام غروب آفتاب شروع می شود و تا شب هفتم ژوئیه ادامه می یابد. شب هنگام به عنوان زمان اوج در نظر گرفته می شود، زیرا طبق افسانه های عامیانه، در این زمان است که فعالیت ارواح شیطانی آغاز می شود. و گیاهان، آتش و آب مملو از خواص جادویی و شفابخش می شوند.

سنت های تعطیلات

بعد از ظهر ششم جولای، بانوان جوان به طور سنتی گیاهان را جمع می کنند و تاج گل می بافند. پس از آن لحظه ساختن شخصیت های اصلی جشن فرا می رسد - عروسک مارنا، نمادی از پژمردگی طبیعت، و کوپالا، که تولد دوباره را به تصویر می کشد. سپس لحظه خلق شخصیت های اصلی جشن فرا می رسد، عروسک (مترسک) مارنا، نمادی از پژمردگی طبیعت، و کوپالا که تولد دوباره را به تصویر می کشد. برای ساخت عروسک انتخاب های مختلفی وجود دارد، اما آنها اغلب از نی، شاخه ها یا یک درخت کامل استفاده می کنند. مترسک ها در مکانی نصب می شوند که رقصیدن راحت باشد. کسانی که مایل هستند دور آنها جمع می شوند و با یک رقص دایره ای همراه با آوازهای آیینی، به چرخه ابدی طبیعت ادای احترام می کنند. پس از آن، مترسک ها معمولاً سوزانده یا درون آب غرق می شوند و جشن به سمت حمام بزرگ آتش حرکت می کند.

یکی از عاشقانه ترین و سنتی ترین فستیوال های محلی، به نام ایوان کوپالا، شب ۶ تا ۷ جولای برگزار می شود.

تاریخچه تعطیلات

قبل از اینکه مردم جشن ملی ایوان کوپالا را جشن بگیرند، یک روز انقلاب تابستانی وجود داشت - یک تعطیلات بت پرستی باستانی. در آن روزها مرسوم بود که سال را به دو بخش زمستان و تابستان، گرم و سرد و همچنین نور و سایه تقسیم می کردند. با گذشت زمان، تعطیلات زمستانی به جشنی که در حال حاضر به کریسمس معروف است تبدیل شد و تابستان، پس از ایجاد تقویم ارتدکس، به روز ایوان تبدیل شد.

چرا چنین اسمی؟

اطلاعات دقیقی در مورد ظاهر شدن اسم این مراسم در دست نیست. طبق یکی از فرضیات، به طور سنتی مرسوم است که در این روز استحمام کرد، بنابراین اعتقاد بر این است که ریشه این کلمه از «купаться» کوپاتسا به معنی استحمام کردن تشکیل شده است. بر اساس روایتی دیگر، ریشه «куп - کوپ» از هندواروپایی گرفته شده است که ترجمه آن به معنای «кипеть - جوشیدن» یا «вскипать - به جوش آمدن» است. کارشناسان بر این باورند که دومین رسم مهم یعنی افروختن آتش از آنجا سرچشمه گرفته است. همچنین روس های باستان خدایی را می پرستیدند که به حاصلخیزی تابستان کمک میکرد و آن را کوپالو می نامیدند. پس از روی آوردن روسیه به مسیحیت، "ایوان" به نام جشن کوپالا اضافه شد. بنابراین، جشن های عامیانه شامل سنت های بت پرستی و مسیحی می شود.

حمام آتش چیست؟

طبق افسانه از ۶ تا ۷ ژوئیه، در شب ایوان کوپالا شعله آتش توسط نیروی پاک کننده جذب شده. به همین دلیل در این جشن همیشه آیین آتش افروختن وجود داشت. و هر چه آتش بزرگتر و قدرتمندتر باشد، انرژی آن قوی تر است. در مرکز آتش یک ستون بلند با مجسمه اسب یا گاو قرار می‌داند. پس از کاهش شعله آتش، دختران و پسران جوان شروع به پریدن از روی آن می‌کردند. به گفته شرکت کنندگان، این کار به پاکسازی، خلاص شدن از شر چشم بد و درمان بیماری‌ها کمک می‌کرد. زمانی که دختری از پریدن از روی آتش امتناع می‌کرد، به اشتباه او را جادوگر می‌خواندند. پاشیدن آب به عنوان مجازات ارواح شیطانی در نظر گرفته می‌شد، این کار را با پر و حتی گزنه انجام می‌دادند. عشاق دست در دست هم از روی آتش می‌پریدند. اگر در حین پریدن دست‌ها از هم جدا شدند، تعهد آن‌ها غیرقابل اعتماد تلقی می‌شد.

حمام

بیشتر مردم در این روز حمام دسته جمعی را ترتیب می‌دادند. اجداد آن‌ها بر این باورند که هر چه تعداد دفعات بیشتری در شب کوپالا

استحمام کنند، در آینده شادتر و سالم تر خواهند بود. با پاشیدن آب آلوده روی کسانی که از تفریح خودداری می‌کردند آن‌ها را وادار به آب تنی می‌کردند.

با این وجود، مردمانی نیز بودند که معتقد بودند در شب ۷ ژوئیه (تقویم فعلی) تعطیلات آب برگزار می‌شود. بنابراین، گستره های آب کنار گذاشته شدند.

سمبول‌های ایوان کوپالا

از آنجایی که تعطیلات در روز هفتم است، یعنی در روز انقلاب تابستانی، بسیاری از لوازم و آداب و رسوم دارای نشانه‌هایی از نور هستند: یک تاج گل گرد، رقص دایره‌ای، بازی پایین آوردن چرخ‌های آتشین از یک تپه، و غیره.

چرا گیاهان، جادویی در نظر گرفته می‌شوند؟

اجداد روس‌ها معتقد بودند که گیاهان با خواص جادویی از ارواح جنگلی ایوان کوپالا محافظت می‌کنند. بنابراین، بر این باورند که در شب ۷ جولای، تمام گیاهان پر از خواص درمانی و جادویی هستند. هنگام سحر، شفا دهنده‌ها (دکتر جادوگر) برای جمع آوری میوه‌های حاصل کار ارواح جنگلی به راه می‌افتادند. هنگام جمع آوری، از طلسم خاصی استفاده می‌کردند.

نشانه هایی در مورد تاج گل

افسانه گل سرخس

قبل از تعطیلات، هر دختر باید تاج گلی را برای خود ببافد، که بعداً با آن به جشن می رفت. جواهرات دست ساز در شب کوپالا معنای خاصی می دهند. برای ایجاد طراوت و جذابیت در چهره، این رسم وجود داشت: خانم های جوان خود را در حوضی فرو می بردند و از آن آب برای شستن صورت خود را استفاده می کردند.

آیین اصلی مراسم با تاج گل بعنوان فال ازدواج در نظر گرفته می شد. دختران و پسران جدا شدند و با چسباندن شمع به جواهرات دست ساز، آنها را برای شنا در امتداد رودخانه فرستادند. اگر تاج گل به دوردست شنا کرد، پس دختر باید منتظر یک تعهد زود هنگام باشد. وقتی که تاج گل در جای خود شروع به چرخیدن کرد، بر این باورند که ازدواج باید یک سال به تعویق بیفتد. و وقتی تاج گل زیر آب رفت، صاحبش تنها می ماند.

طبق افسانه ها، گل سرخس یک بار در سال در شب کوپالا به مدت کوتاه شکوفا می شود که توسط ارواح شیطانی محافظت می شود. اما کسی که گل را با چشمان خود می بیند، صاحب توانایی های غیر معمول می شود مانند: توانایی درک زبان حیوانات، پرنندگان یا گیاهان، توانایی شناسایی مکان گنج ها درون زمین، توانایی کنترل عناصر یا ارواح شیطانی، نامرئی شدن و غیره.

آیا می توان در شب حمام خوابید؟

گذشتگان معتقد بودند که رفتن به رختخواب در شب کوپالا ایده بدی است. اعتقاد بر این بود که ارواح شیطانی در این زمان بیشتر فعال هستند و کسی که خوابیده در مقابل آنها بی دفاع ترین است.

منبع: <https://ivbg.ru/-8265568ivan-kupala-kak-poyavilsya-prazdnik-i-kakovy-ego-tradicii.html>

نشریه گام از تمامی علاقمندان در حوزه زبان روسی دعوت به همکاری می نماید

 @stepmagazine